

ВОЛОДИМИРУ ІВАНОВИЧУ ГЕТЬМАНУ – 60!

Народився Володимир Іванович 1 жовтня 1953 р. в с. Останці Тербовлянського району Тернопільської області.

У 1975 р. закінчив географічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "фізико-географ, викладач географії".

1975–1980 рр. – вчитель географії в середній школі №1 м. Борисполя на Київщині.

1980 – 1997 р. – асистент, старший викладач кафедри фізичної географії Київського педагогічного інституту ім. О.М. Горького.

1997–2011 рр. – головний спеціаліст Державної служби заповідної справи Міністерства охорони навколишнього природного середовища України.

У 2010 р. захистив кандидатську дисертацію "Ландшафтно-рекреаційні ресурси екотуризму Українських Карпат" за спеціальністю 11.00.01 – конструктивна географія і раціональне використання природних ресурсів (науковий керівник – д.геогр.н., проф. П. Г. Шищенко).

З 2011 р. – доцент кафедри землезнавства та геоморфології географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Читає курси: "Екологія", "Заповідна справа", "Землезнавство".

Наукові інтереси: заповідна справа, екологія ландшафту, етнологія і ландшафтознавство, історичні реконструкції ландшафтів, геохімія ландшафту, краєзнавство, рекреація, екологічний туризм, фізико-географічне районування.

Автор понад 200 наукових та науково-популярних праць, зокрема автор монографій "Заповідники України" (2009 р.), "Українські Карпати. Ландшафтно-рекреаційні ресурси" (2010 р.), "Національні парки України" (2012 р.) та співавтор навчального посібника: "Заповідна справа в Україні" (2003 р.).

Нагороджений Похвальною грамотою Міністерства охорони навколишнього природного середовища України (2008 р.).

ВАЛЕРІЮ МИКОЛАЙОВИЧУ ПЕРЕСЕКІНУ – 60!

Народився Валерій Миколайович 29 грудня 1953 р. в м. Києві.

В 1980 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка за фахом економіко-географ, викладач географії.

У 1980–1984 рр. – аспірант Київського університету.

У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію "Особливості формування планувальних районів великого міста (на прикладі міста Києва)" за спеціальністю 11.00.02 – економічна та соціальна географія (науковий керівник – д.геогр.н., проф. М. Д. Пістун).

У 1983–1988 рр. – асистент, з 1988 р. – доцент кафедри економічної та соціальної географії.

З 1992 р. заступник директора, з 2004 – директор Інституту післядипломної освіти Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Читає курси: "Методи і методика суспільно-географічних досліджень", "Управління використанням природних ресурсів", "Географія міст України".

Наукові інтереси: урбанізація, оцінка природних ресурсів, методика суспільно-географічних досліджень.

Автор 60 наукових праць, зокрема як співавтор "Экономико-географический комплекс крупного города (на примере г. Киева)" (1989 р.); "Трудовые связи крупного города" (1989 р.); "Экономическая география СССР. Районная часть" (1984 р.), "Суспільно-географічні основи регіонального природокористування" (2006 р.), "Суспільно-географічна підготовка фахівців у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка" (2007 р.).

Заслужений працівник освіти України. Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня (2009 р.).

ОЛЕКСАНДРУ ГРИГОРОВИЧУ ОБОДОВСЬКОМУ – 55!

Народився Олександр Григорович 18 січня 1958 р. в Києві.

У 1980 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "географ-гідролог".

1980–1989 рр. – інженер, інженер-програміст, старший інженер Інформаційно-обчислювального центру КДУ.

У 1988 р. в Московському державному університеті ім. М.В. Ломоносова захистив кандидатську дисертацію "Руслоформи витрати води річок рівнинної частини України" за спеціальністю 11.00.07 – гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія (наукові керівники – д.геогр.н., проф. Р.С. Чалов і к.т.н., доц. Є. С. Цайтц).

1989–1992 рр. – асистент кафедри гідрології і гідрохімії географічного факультету Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

З 1992 року – доцент кафедри гідрології та гідрохімії географічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка.

З 1996 р. – заступник декана географічного факультету з наукової роботи.

У 2002 р. в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистив докторську дисертацію "Регіональний гідролого-екологічний аналіз руслових процесів" зі спеціальності 11.00.07 – гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія.

Читає курси: "Руслові процеси та динаміка берегів водосховищ", "Гідравліка", "Статистичні методи в гідрології і гідрохімії", "Основи руслознавства", "Загальна гідрологія", "Міжнародне гідроекологічне співробітництво".

Наукові інтереси: руслові процеси, гідроекологія русел річок, управління водними ресурсами, застосування математичних методів в гідрології, гідроморфологічна оцінка якості річок.

Першим провів системні дослідження процесів руслоформування річок України і висвітлив екологічні аспекти їхнього прояву. У своїх наукових роботах акцентує увагу на розробленні нових методичних підходів у дослідженні руслових процесів на гірських і рівнинних річках. Активно впроваджує власні погляди, які узгоджуються з європейськими підходами стосовно гідроморфологічного оцінювання якості річкових водних об'єктів та створення басейнових планів управління. Є визнаним фахівцем з оцінювання, запобігання і ліквідації паводків та їх наслідків на річках Українських Карпат. Залучається в якості провідного експерта для виконання міжнародних проектів, пов'язаних з плануванням басейнового управління.

Автор понад 210 наукових праць, зокрема: монографії "Гідролого-екологічна оцінка руслових процесів (на прикладі річок України)" (2001 р.), навчального посібника "Руслові процеси" (1998 р.), колективних монографій "Малі річки України" (1991 р.), "Київ як екологічна система: природа-людина-виробництво-екологія" (2001 р.), "Мониторинг, использование и управление водными ресурсами бассейна р. Прип'ять" (2003 р.), "Гідроморфологічна оцінка якості річок басейну Верхньої Тиси" (2006 р.), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р.), "Руслові процеси річки Лімниця" (2010), "Управление трансграничным бассейном Днепра: суббасейн реки Припяти" (2012 р.), "Латориця: гідрологія, гідроморфологія, руслові процеси" (2012 р.); підручників "Загальна гідрологія" (2000, 2008 рр.), посібників "Природні умови Канівського Придніпров'я та їх вивчення" (1992 р.), "Гідрометеорологічні умови басейну Чорної Тиси та їх вивчення" (2005 р.).

Брав участь в експедиціях, які проводились на річках Сибіру – Обі, Лені, Андані (1978-1979 рр.). Організував і брав участь в експедиційних роботах на Північно-Кримському каналі (1986-1987 рр.), Десні (1988-1989, 2012 рр.), Дунаї (1991 р.), дніпровських водосховищах (1990-1994, 2004 рр.), річках Закарпаття (1996–2000, 2004–2009 рр.), Прип'яті (2007, 2011 рр.).

Під його керівництвом та за безпосередньої участі виконано 6 держбюджетних та 25 госпдоговірних тем та 7 міжнародних проектів.

Член Міжвузівської науково-координаційної ради з проблем ерозійних, руслових та гирлових процесів при Московському державному університеті ім. М.В. Ломоносова, член Президії та Вченої ради Українського географічного товариства, член Координаційної ради комплексної програми Київського університету "Регіональні проблеми раціонального природокористування", двох спеціалізованих вчених рад по захисту докторських дисертацій, кількох наукових збірників.

У 2006 р. обраний академіком Академії наук Вищої освіти України.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2005 р.), знаком "Відмінник освіти України" (2007 р.), Почесною грамотою Міністерства охорони навколишнього природного середовища України (2008 р.), Почесною грамотою Державного комітету України з водного господарства (2008 р.), Подякою Прем'єр-міністра України (2009 р.), Подякою НАН України (2009р.).

СЕРГІЮ ІВАНОВИЧУ СНИЖКУ – 55!

Народився Сергій Іванович 18 березня 1958 р. у с. Старе Бориспільського району Київської області.

У 1980 р. закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка (кафедра гідрології і гідрохімії). Навиків професійної діяльності набував ще в студентські роки, працюючи в експедиціях УкрНДГМІ (дослідження селей та лавин в Карпатах), інституту "Союзгазпроект" (проектні роботи для газопроводу "Уренгой-Самара-Петровськ", Росія).

У 1978–1979 рр. – технік-гідролог інституту "Союзгазпроект". Проводив експедиційні дослідження на трасі газопроводу "Уренгой-Куйбишев-Петровськ".

З 1979 р. – у Київському університеті імені Тараса Шевченка: 1979–1980 рр. – лаборант, 1980–1987 рр. – інженер, 1987–1990 рр. – молодший науковий співробітник, 1990–1995 рр. – старший науковий співробітник Проблемної науково-дослідної гідрохімічної лабораторії.

У 1989 р. у Гідрохімічному інституті Держкомгідромету СРСР (м. Ростов-на-Дону, Росія) захистив кандидатську дисертацію "Особливості формування річкового стоку біогенних речовин (на прикладі басейну Дніпра в межах України)" за спеціальністю 11.00.07 – гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія (науковий керівник – д.геогр.н, проф. В. І. Пелешенко).

1994–1995 рр. – гост-доцент на кафедрі прикладної геології Інституту геології та палеонтології Вестфальського університету імені Вільгельма (м. Мюнстер, Німеччина).

1995–2001 рр. – доцент кафедри гідрології і гідрохімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1999 р. перебуває на науковому стажуванні у Федеральному інституті гідрології (м. Кобленц, Німеччина) та у Гесенському міністерстві охорони довкілля (м. Вісбаден, Німеччина). Проводить наукові дослідження у Вестфальському університеті імені Вільгельма (м. Мюнстер, Німеччина).

У 2002 р. у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистив докторську дисертацію "Теорія і методи аналізу регіональних гідрохімічних систем".

З 2002 р. – завідувач кафедри метеорології та кліматології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, професор.

